

Skatteministeriet

16. juni 2020
J.nr. 2020-1522

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 194 - Forslag til lov om ændring af ejendomsvurderingsloven og forskellige andre love (Lempelse af ejendomsbeskatningen, videreførelse af den midlertidige indfrysningsordning for grundskyld, tilpasninger vedrørende tilbagebetalingsordningen og beregningsgrundlaget for grundskyld m.v.).

Hermed sendes ændringsforslag, som jeg ønsker at stille til 2. behandlingen af ovennævnte lovforslag.

Morten Bødskov

/ Camilla Christensen

Ændringsforslag

til

Forslag til lov om ændring af ejendomsvurderingsloven og forskellige andre love (Lempelse af ejendomsbeskatningen, videreførelse af den midlertidige indefrysningsskema for grundskyld, tilpasninger vedrørende tilbagebetalingsordningen og beregningsgrundlaget for grundskyld m.v.) (L 194)

Til § 1

1) I den under nr. 22 foreslåede ændring af § 75, stk. 1, 1. pkt., ændres ”efter 90 dage” til: ”tidligst efter 90 dage”.

[Præcisering af, at krav på kompensation tidligst indtræder 90 dage efter dateringen af meddelelsen om igangsættelse af klagefrister]

2) Efter nr. 23 indsættes som nyt nummer:

”01. I § 75, stk. 1, indsættes som 3. og 4. pkt.:

”Afvises en klage indgivet inden for fristen i 1. pkt. af skatteankesforvaltningen, et vurderingsankenævn eller Landsskatteretten, indtræder krav på kompensation på det tidspunkt, hvor afgørelsen om afvisning er truffet, jf. dog § 77. Indbringes afgørelsen om afvisning for domstolene, indtræder krav på kompensation, når sagen er endeligt afsluttet, medmindre der gives medhold i, at der skal ske realitetsbehandling, jf. dog § 77.”

[Præcisering af, hvornår krav på kompensation indtræder, hvis en klage afvises]

3) Efter nr. 27 indsættes som nyt nummer:

”02. I § 77, stk. 1, indsættes som 2.-4. pkt.:

”Afviser skatteankesforvaltningen, et vurderingsankenævn eller Landsskatteretten en klage over en vurdering efter 1. pkt. indgivet inden for fristen i 1. pkt., udbetales der uanset 1. pkt. kompensation på grundlag af den vurdering, afgørelsen om afvisning vedrører. Krav på kompensation efter § 75, stk. 1, indtræder på det tidspunkt, hvor afgørelsen om afvisning er truffet. Indbringes afgørelsen om afvisning for domstolene, indtræder krav på kompensation, når sagen er endeligt afsluttet, medmindre der gives medhold i, at der skal ske realitetsbehandling, jf. dog stk. 2.”

[Præcisering af, hvornår krav på kompensation indtræder, hvis en klage afvises]

4) I det under *nr. 32* foreslåede § 81, *stk. 6*, indsættes efter 5. pkt. som nyt punktum:

”Er der ikke sket ændring af ejendommens størrelse eller forhold i øvrigt eller af prisforholdene den 1. januar 2020, ansættes vurderingen efter 3. pkt. som den bortfaldne vurdering og udgør herefter vurderingen pr. 1 januar 2020.”

[Præcisering af, at vurderingen pr. 1. januar 2020 ansættes som den bortfaldne vurdering, hvis ejendommen ikke er ændret den 1. januar 2020]

5) Efter *nr. 32* indsættes som nyt nummer:

”03. I § 83, *stk. 4, 1. pkt.*, ændres ”skatteforvaltningslovens § 35 a, *stk. 3*” til: ”§ 89, *stk. 7*”.

[Konsekvensændring af henvisning]

6) I det under *nr. 37* foreslåede § 89, *stk. 7, 3. pkt.*, ændres ”2. pkt.” til: ”3. pkt.”

[Rettelse af henvisning]

7) I det under *nr. 37* foreslåede § 89, *stk. 9*, affattes 4. *pkt.* således:

”Klages der over en vurdering som nævnt i *stk. 1* eller 2 efter udløbet af klagefristen i *stk. 1, 1. pkt.*, eller *stk. 2, 1. pkt.*, afvises klagen af skatteankeforvaltningen, uanset om der foreligger særlige omstændigheder efter skatteforvaltningslovens § 35 a, *stk. 6, 2. pkt.*”

[Forholdet til skatteforvaltningslovens regler om klage]

8) I den under *nr. 37* foreslåede ændring af § 89 ændres i den indledende tekst ”*stk. 5-9*” til: ”*stk. 5-10*”, og efter det foreslåede *stk. 9* indsættes som *stk. 10*:

”*Stk. 10.* Ved klage over vurderinger, som er omfattet af ejendomsvurderingslovens §§ 87 og 88 og § 89, *stk. 1* og 2, skal der betales et klagegebyr på 400 kr. (2010-niveau) for hver vurdering, der klages over. Grundbeløbet reguleres efter personskattelovens § 20. Tilsvarende gælder ved klage over afslag på genoptagelse af vurderinger omfattet af 1. *pkt.*”

[Tydeliggørelse af reglerne om fastsættelse af klagegebyr]

Til § 4

9) I det under *nr. 5* foreslåede § 23, *stk. 1, 5. pkt.*, indsættes efter ”skatteåret 2020”: ”eller indføre dækningsafgift”.

[Præcisering af, at kommunalbestyrelser ikke kan indføre dækningsafgift i perioden 2021-2028]

10) I den under *nr. 6* foreslåede ændring af § 23 A, *stk. 2*, indsættes efter ”skatteåret 2020”: ”eller indføre dækningsafgift”.

[Præcisering af, at kommunalbestyrelser ikke kan indføre dækningsafgift i perioden 2021-2028]

Ny paragraf

11) Efter § 5 indsættes som ny paragraf:

”§ 01

I lov nr. 688 af 8. juni 2017 om ændring af skatteforvaltningsloven, lov om kommunal ejendomsskat, ejendomsværdiskatteloven og forskellige andre love (Ny vurderingsankenævnstruktur, regler om klagebehandling af vurderingssager og ændringer som følge af en ny ejendomsvurderingslov m.v.), som ændret ved § 3 i lov nr. 1376 af 4. december 2017, § 10 i lov nr. 278 af 17. april 2018, § 10 i lov nr. 1729 af 27. december 2018 og § 2 i lov nr. 1125 af 19. november 2019, foretages følgende ændring:

1. § 22, *stk. 9*, ophæves.”

[Konsekvensændring som følge af ændringsforslag nr. 7]

Bemærkninger

Til nr. 1

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 75, stk. 1, 1. pkt., at krav på kompensation indtræder, når fristen for at klage over vurderingen pr. 1. januar 2020 henholdsvis pr. 1. januar 2021 udløber, medmindre vurderingen er påklaget.

Det er med lovforslagets § 1, nr. 22, foreslået, at det i ejendomsvurderingslovens § 75, stk. 1, 1. og 2. pkt., fastslås, at krav på kompensation indtræder 90 dage fra dateringen af meddelelsen om igangsættelse af klagefrister, såfremt vurderingen pr. 1. januar 2020 henholdsvis pr. 1. januar 2021 ikke er påklaget inden for 90 dage fra dateringen af meddelelsen om igangsættelse af klagefrister, jf. lovforslagets § 1, nr. 37.

Det foreslås med ændringsforslaget præciseret, at krav på kompensation tidligst indtræder efter 90 dage fra dateringen af meddelelsen om igangsættelse af klagefrister, jf. lovforslagets § 1, nr. 37, hvis en klage afvises inden dette tidspunkt.

En klageberettiget, der får afvist sin klage inden for de 90 dage vil herved kunne klage på ny inden udløbet af klagefristen, hvorefter kompensationen vil skulle beregnes på baggrund af den klagebehandlede vurdering. Tilsvarende vil gælde ved klage fra en anden klageberettiget. Ligeledes vil det være muligt at trække en fremsat klage inden for de 90 dage, uden at klagen får betydning for den beregnede kompensation.

Det bemærkes, at krav på kompensation uanset ændringsforslag nr. 2 og 3 fortsat som udgangspunkt vil indtræde 90 dage efter dateringen af meddelelsen om igangsættelse af klagefrister. Er den nye vurdering ikke påklaget inden dette tidspunkt, indtræder krav på kompensation derfor på tidspunktet for udløbet af fristen for at klage over den nye vurdering med den konsekvens, at kompensationen genberegnes, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

Forslaget skal ses i sammenhæng med ændringsforslag nr. 2 og 3, hvorefter det er foreslået præciseret, at krav på kompensation vil skulle indtræde på det tidspunkt, hvor en klage over den nye vurdering eller en videreført vurdering afvises.

Til nr. 2

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 75, stk. 1, 1. pkt., at krav på kompensation indtræder, når fristen for at klage over vurderingen pr. 1. januar 2020 henholdsvis pr. 1. januar 2021 udløber, medmindre vurderingen er påklaget. Er vurderingen påklaget, indtræder krav på kompensation, når klagesagen er endeligt afsluttet, jf. ejendomsvurderingslovens § 75, stk. 1, 2. pkt.

Det er med lovforslagets § 1, nr. 22 og 23, foreslået, at det i ejendomsvurderingslovens § 75, stk. 1, 1. og 2. pkt., fastslås, at krav på kompensation indtræder 90

dage fra dateringen af meddelelsen om igangsættelse af klagefrister, såfremt vurderingen pr. 1. januar 2020 henholdsvis pr. 1. januar 2021 ikke er påklaget inden for 90 dage fra dateringen af meddelelsen om igangsættelse af klagefrister, jf. lovforslagets § 1, nr. 37.

Det foreslås med ændringsforslaget derfor præciseret, at afvises en rettidigt indgivet klage af klagemyndigheden – Landsskatteretten, et af vurderingsankenævnene eller Skatteankestyrelsen – vil krav på kompensation indtræde på det tidspunkt, hvor afgørelsen om afvisning er truffet. Det foreslås samtidigt præciseret, at indbringes denne afgørelse om afvisning for domstolene, vil krav på kompensation indtræde på tidspunktet for endelig afgørelse af spørgsmålet om afvisning, medmindre den nuværende eller en tidligere ejendomsejer får medhold i, at der skal ske realitetsbehandling hos klagemyndigheden.

Ændringsforslaget vil desuden sikre, at en ejendomsejer, som klager over den nye vurdering uden eksempelvis at vedlægge vurderingen eller meddelelsen om igangsættelse af klagefrister, men som efterfølgende inden for en frist givet af Skatteankestyrelsen udbedrer en sådan mangel, ikke fortaber retten til at få kompensationen efter tilbagebetalingsordningen beregnet ud fra den klagebehandlede nye vurdering.

Tilsvarende vil det med den foreslåede ændring være muligt for en ejendomsejer, der har klaget inden for fristen på 90 dage fra dateringen af meddelelsen om igangsættelse af klagefrister, men hvor klagemyndigheden har afvist klagen efter udløbet af fristen på 90 dage, at indbringe denne afgørelse og dermed få prøvet afvisningen, uden at retten til at få kompensationen genberegnet fortabes. Det kan være i tilfælde, hvor Skatteankestyrelsen har afvist klagen efter skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 7, som mangelfuld, eller hvor ejendomsejer har klaget inden for fristen, men Landsskatteretten eller vurderingsankenævnet først efter fristens udløb træffer afgørelse om afvisning som følge af f.eks. manglende saglig kompetence til at behandle klagen.

Får en ejendomsejer efterfølgende medhold for så vidt angår afvisningen, vil kompensationen skulle beregnes på baggrund af den vurdering, der bliver udfaldet af den efterfølgende materielle klagesag vedrørende den nye vurdering.

Får ejendomsejeren ikke medhold for så vidt angår afvisningen, vil kravet på kompensation herefter indtræde, og den oprindeligt tilbudte kompensation vil skulle udbetales inden for 60 dage, jf. ejendomsvurderingslovens § 75, stk. 5.

Det bemærkes, at forslaget ikke ændrer ved, at krav på kompensation tidligst indtræder ved udløbet af klagefristen, også i tilfælde hvor en klage afvises inden dette tidspunkt. Forslaget vil således alene have betydning for klager, der afvises efter udløbet af fristen på 90 dage fra dateringen af meddelelsen om igangsættelse af klagefrister.

Forslaget skal ses i sammenhæng med ændringsforslag nr. 1 og 3.

Til nr. 3

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 77, stk. 1, at der ikke udbetales kompensation på grundlag af en videreført vurdering eller omvurdering, der inden udløbet af fristen for at klage over den nye vurdering er påklaget eller anmodet genoptaget efter skatteforvaltningslovens § 33.

Det foreslås med ændringsforslaget præciseret, at afvises en rettidigt indgivet klage over en videreført vurdering eller en omvurdering af klagemyndigheden – Landsskatteretten, et af vurderingsankenævnene eller Skatteankestyrelsen – vil der skulle udbetales kompensation på grundlag af den påklagede vurdering. Det foreslås samtidig præciseret, at det i ejendomsvurderingslovens § 75, stk. 1, nævnte krav på kompensation vil indtræde på det tidspunkt, hvor afgørelsen om afvisning er truffet.

Det foreslås ligeledes præciseret, at indbringes afgørelsen om afvisning for domstolene, vil krav på kompensation indtræde på tidspunktet for endelig afgørelse af spørgsmålet om afvisning, medmindre den nuværende eller tidligere ejendomsejer får medhold i, at der skal ske realitetsbehandling hos klagemyndigheden. Får ejendomsejeren medhold, bortfalder retten til kompensation vedrørende den eller de påklagede vurderinger efter ejendomsvurderingslovens § 77, stk. 1, 1. pkt.

Forslaget skal sikre, at ejendomsejere, som klager over en videreført vurdering eller en omvurdering uden eksempelvis at angive, hvilken vurdering der klages over, eller uden at vedlægge meddelelsen om igangsættelse af klagefrister, og som ikke efterfølgende inden for en frist givet af Skatteankestyrelsen udbedrer en sådan mangel, ikke fortaber retten til kompensation for skat betalt af en for høj ejendomsvurdering.

Tilsvarende vil det med den foreslåede ændring være muligt for en ejendomsejer, der har klaget inden for fristen på 90 dage fra dateringen af meddelelsen om igangsættelse af klagefrister, men hvor klagemyndigheden har afvist klagen, at indbringe denne afgørelse og dermed få prøvet afvisningen. Det kan være i tilfælde, hvor Skatteankestyrelsen har afvist klagen efter skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 7, som mangelfuld, og det gælder også i tilfælde, hvor ejendomsejer har klaget inden for fristen, men Landsskatteretten eller vurderingsankenævnet først noget tid efter fristens udløb træffer afgørelse om afvisning som følge af f.eks. manglende saglig kompetence til at behandle klagen.

Det bemærkes, at forslaget ikke ændrer ved, at krav på kompensation tidligst indtræder ved udløbet af klagefristen, også i tilfælde hvor en klage afvises inden dette tidspunkt. Forslaget vil således alene have betydning for klager, der afvises efter

udløbet af fristen på 90 dage fra dateringen af meddelelsen om igangsættelse af klagefrister.

Forslaget skal ses i sammenhæng med ændringsforslag nr. 1 og 2.

Til nr. 4

Det fremgår af ejendomsvurderingslovens § 5, stk. 1, at almindelige vurderinger foretages pr. 1. januar i vurderingsåret.

Med lovforslagets § 1, nr. 32, foreslås det, at der i ejendomsvurderingslovens § 81 indsættes to nye stykker. Efter det foreslåede stk. 5 vil vurderinger med vurderingstermin den 1. januar 2020 skulle foretages på baggrund af data pr. 31. december 2019. Efter det foreslåede stk. 6 vil det dog være muligt at anmode om genoptagelse af en vurdering på baggrund af data pr. 31. december 2019 med den konsekvens, at vurderingen ansættes på baggrund af data pr. 1. januar 2020.

Dette vil medføre en ændret vurdering, hvis den pågældende ejendoms størrelse eller forhold i øvrigt eller prisforholdene er ændret den 1. januar 2020, mens det ikke vil have betydning for vurderingen, hvis ejendommen ikke er ændret den 1. januar 2020.

Det foreslås, at der indsættes et nyt punktum i det foreslåede § 81, stk. 6, og at det indsættes efter 5. pkt. Efter det foreslåede nye punktum vil vurderingen pr. 1. januar 2020 ansat på baggrund af data pr. 1. januar 2020 efter 3. pkt. skulle være den samme som den bortfaldne vurdering ansat på baggrund af data pr. 31. december 2019, hvis ejendommens størrelse eller forhold i øvrigt eller prisforholdene ikke er ændret netop den 1. januar 2020.

Da der alene vil være forskel på data pr. 31. december 2019 henholdsvis pr. 1. januar 2020, hvis der er sket en relevant ændring af ejendommens forhold lige netop den 1. januar 2020, vil vurderingen efter det foreslåede 3. pkt. kun være anderledes end den bortfaldne vurdering i et begrænset antal tilfælde. Forslaget målretter en ny og ændret ansættelse efter det foreslåede 3. pkt. til de få, relevante tilfælde og sikrer, at ansættelsen efter det foreslåede 3. pkt. i de øvrige tilfælde forbliver i overensstemmelse med den bortfaldne nye vurdering på baggrund af data pr. 31. december 2019.

Til nr. 5

Klager over de nye vurderinger skal være modtaget i skatteankeforvaltningen senest 3 måneder efter modtagelse af den afgørelse, der klages over, jf. skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 3. Der henvises i ejendomsvurderingslovens § 83, stk. 4, 1.

pkt., for så vidt angår fristen for at klage over de nye vurderinger til skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 3.

Det er med lovforslagets § 1, nr. 37, foreslået, at det i ejendomsvurderingslovens § 89, stk. 7, skal fastslås, at fristen for at klage over de nye vurderinger er 90 dage fra modtagelse af meddelelsen om igangsættelse af klagefrister.

Det foreslås derfor med ændringsforslaget, at der i ejendomsvurderingslovens § 83, stk. 4, 1. pkt., henvises til § 89, stk. 7. Der er tale om en konsekvensændring.

Til nr. 6

Med lovforslagets § 1, nr. 32, foreslås der indsat et nyt § 81, stk. 6, hvorefter en klageberettiget kan anmode om, at vurderingen pr. 1. januar 2020 skal ansættes på baggrund af data pr. 1. januar 2020.

Ved en fejl blev der i det foreslåede § 89, stk. 7, 3. pkt., i det fremsatte lovforslags § 1, nr. 37, henvist til vurderinger efter § 81, stk. 6, 2. pkt. Der skulle have været henvist til § 81, stk. 6, 3. pkt., og henvisningen foreslås derfor ændret.

Til nr. 7

Det følger af skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 3, 3. pkt., at en klage skal være modtaget i Skatteankestyrelsen senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Der kan dog ses bort fra fristoverskridelser, hvis der foreligger særlige omstændigheder, jf. skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 6, 2. pkt.

Det er med lovforslagets § 1, nr. 37, foreslået, at klager over vurderinger pr. 1. januar 2020 henholdsvis pr. 1. januar 2021 afvises af Skatteankestyrelsen, hvis de ikke er modtaget i Skatteankestyrelsen inden udløbet af fristen efter det foreslåede stk. 7, og der ikke foreligger særlige omstændigheder efter skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 6, 2. pkt.

Det foreslås, at det foreslåede stk. 9, 4. pkt., nyaffattes. Efter ændringsforslaget vil der i overensstemmelse med, hvad der har været forudsat, ikke skulle kunne ses bort fra fristoverskridelser for så vidt angår klager over videreførte vurderinger, uanset at der foreligger særlige omstændigheder efter skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 6, 2. pkt. En klage modtaget efter udløbet af den 90. dag fra dateringen af meddelelsen om igangsættelse af klagefrister vil hermed blive afvist uanset årsagen til, at fristen er sprunget. Tilsvarende vil klager over de nye vurderinger, som skatteankeforvaltningen tillader på grund af særlige omstændigheder, ikke få betydning for kompensationen efter tilbagebetalingsordningen, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

Forslaget skal sikre en administrerbar tilbagebetalingsordning. Det er en forudsætning for tilbagebetalingsordningen, at der ikke skal behandles klager over videreførte vurderinger modtaget efter udløbet af klagefristen. Dette skyldes den nære sammenhæng, der er mellem sådanne klager og tilbagebetalingsordningen. Klages der eksempelvis over en videreført vurdering, tages den ud af tilbagebetalingsordningen, og det vil derfor være vanskeligt at håndtere en klage over en videreført vurdering, som på grund af særlige omstændigheder modtages 6 måneder efter udløbet af klagefristen. På det tidspunkt vil kompensationen vedrørende den påklagede vurdering allerede være udbetalt.

Forslaget tydeliggør samtidig, at de øvrige formkrav efter skatteforvaltningsloven finder anvendelse ved klage over nye vurderinger henholdsvis videreførte vurderinger. Klages der over en ny vurdering efter udløbet af fristen i stk. 7, og foreligger der særlige omstændigheder efter skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 6, 2. pkt., vil Skatteankestyrelsen fortsat kunne se bort fra fristoverskridelsen. Skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 6, 2. pkt., vil finde tilsvarende anvendelse for så vidt angår klager over de nye vurderinger.

Opfylder en klage over en ny eller videreført vurdering ikke formkravene efter skatteforvaltningsloven, kan Skatteankestyrelsen ligeledes give klageren en frist til at udbedre manglerne. Manglerne kan f.eks. bestå i manglende opfyldelse af begrundelseskravet efter skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 3, 1. pkt., eller at klagen ikke er indgivet i overensstemmelse med regler fastsat af skatteministeren efter skatteforvaltningslovens § 35. Er de ikke udbedret inden for denne frist, afvises klagen.

Til nr. 8

Det følger af § 22, stk. 9, 1. og 2. pkt., i lov nr. 688 af 8. juni 2017, at der ved klage over vurderinger omfattet af ejendomsvurderingslovens §§ 87-89 skal betales et klagegebyr på 400 kr. (2010-niveau), og at dette klagegebyr reguleres årligt. Efter 3. og 4. pkt. finder reglerne i skatteforvaltningslovens § 35 c, stk. 4-7, vedrørende betaling og tilbagebetaling tilsvarende anvendelse, og klagegebyret anses ikke for en godtgørelsesberettiget udgift efter skatteforvaltningslovens § 54, stk. 1, nr. 2.

Det foreslås med ændringsforslaget, at det i ejendomsvurderingslovens § 89 vil skulle fastslås, at der skal betales et gebyr på 400 kr. (2010-niveau) ved klage over en vurdering omfattet af §§ 87 eller 88 eller § 89, stk. 1 eller 2. Der skal betales et klagegebyr for hver vurdering, der klages over. Klages der f.eks. over to videreførte vurderinger, betales der således 800 kr. (2010-niveau) i klagegebyr. Dette beløb vil fortsat skulle reguleres efter personskattelovens § 20.

Formålet med forslaget er at tydeliggøre, at der skal betales 900 kr. (2010-niveau) ved klage over den nye vurdering, mens der skal betales 400 kr. (2010-niveau) ved klage over de videreførte vurderinger.

Samtidigt foreslås det, at der ved fornyet klage over omvurderinger efter ejendomsvurderingslovens § 89, stk. 1, 4.-6. pkt., og stk. 2, 4.-6. pkt., samt klage over afslag på genoptagelse af vurderinger omfattet af § 89, stk. 1 og 2, ligeledes skal betales 400 kr. (2010-niveau).

Reglerne i skatteforvaltningslovens § 35 c, stk. 4-7, om betaling og tilbagebetaling vil fortsat finde tilsvarende anvendelse, og klagegebyret for klage over videreførte vurderinger og omvurderinger vil fortsat ikke være at anse for godtgørelsesberettigede udgifter efter skatteforvaltningslovens § 54, stk. 1, nr. 2.

Forslaget skal ses i sammenhæng med ændringsforslag nr. 11, hvorefter § 22, stk. 9, i lov nr. 688 af 8. juni 2017 foreslås ophævet.

Til nr. 9 og 10

Kommunalbestyrelser kan efter § 23, stk. 1, og § 23 A, stk. 1, i lov om kommunal ejendomsskat bestemme, at der skal svares dækningsafgift af bestemte ejendoms typer bl.a. visse erhvervsjendomme og visse ejendomme tilhørende staten, regionerne og kommunerne.

Med lovforslagets § 4, nr. 5 og 6, er det foreslået, at dækningsafgiften ikke i perioden 2021-2028 kan fastsættes højere end promillerne efter § 23, stk. 1, 3. og 4. pkt., og § 23 A, stk. 2, 1. pkt., i lov om kommunal ejendomsskat for skatteåret 2020.

Det foreslås, at det præciseres, at der ikke kan indføres dækningsafgift i denne periode i kommuner, hvor der ikke har været opkrævet dækningsafgift i 2020.

Det vil betyde, at der ikke i perioden 2021-2028 vil kunne fastsættes højere promiller end for skatteåret 2020 heller ikke i de kommuner, hvor der ikke har været opkrævet dækningsafgift i 2020.

Til nr. 11

Det følger af § 22, stk. 9, 1. og 2. pkt., i lov nr. 688 af 8. juni 2017, at der ved klage over vurderinger omfattet af ejendomsvurderingslovens §§ 87-89, skal betales et klagegebyr på 400 kr. (2010-niveau), og at dette klagegebyr reguleres årligt. Efter 3. og 4. pkt. finder reglerne i skatteforvaltningslovens § 35 c, stk. 4-7, vedrørende betaling og tilbagebetaling tilsvarende anvendelse, og klagegebyret anses

ikke for en godtgørelsesberettiget udgift efter skatteforvaltningslovens § 54, stk. 1, nr. 2.

Det foreslås med ændringsforslaget, at § 22, stk. 9, i lov nr. 688 af 8. juni 2017 ophæves. Forslaget skal ses i sammenhæng med ændringsforslag nr. 8, hvorefter det foreslås, at det fastslås i ejendomsvurderingslovens § 89, at der skal betales et klagegebyr på 400 kr. (2010-niveau) ved klage over en vurdering omfattet af §§ 87 eller 88 eller § 89, stk. 1 eller 2.